

III

(Ettevalmistavad aktid)

EUROOPA KESKPANK

EUROOPA KESKPANGA ARVAMUS,

5. veebruar 2014,

seoses ettepanekuga, mis käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust kaardipõhiste maksetehingute vahendustasude kohta

(CON/2014/10)

(2014/C 193/02)

Sissejuhatus ja õiguslik alus

31. oktoobril 2013 sai Euroopa Keskpank (EKP) nõukogult taotluse avaldada arvamust seoses ettepanekuga Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse kohta, mis käsitleb kaardipõhiste maksetehingute vahendustasusid⁽¹⁾ (edaspidi „ettepandud määrus“).

EKP arvamuse andmise pädevus põhineb Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 127 lõikel 4 ja artikli 282 lõikel 5, kuna ettepandud määruse sätted mõjutavad Euroopa Keskpankade Süsteemi (EKPS) ülesandeid edendada maksesüsteemide tõrgeteta toimimist ja aidata kaasa finantssüsteemi stabiilsusega seotud poliitika tõrgeteta teostamisele, millele osutavad lepingu artikli 127 lõike 2 neljas taane ning artikli 127 lõige 5. EKP nõukogu on käesoleva arvamuse vastu võtnud kooskõlas Euroopa Keskpanga kodukorra artikli 17.5 esimese lausega.

Üldised märkused

1. Ettepandud määrusega kehtestatakse ühtsed tehnilised ja ärilised nõuded selliste liidus tehtavate maksekaarditehingute suhtes, mille puhul nii maksja makseteenuse pakkuja kui ka makse saaja makseteenuse pakkuja asuvad liidus. Ettepandud määrus koosneb kahest osast. Esimeses osas kehtestatakse vahendustasude⁽²⁾ piirmääraks erakliendi deebetkaardiga tehtavate tehingute puhul kuni 0,20 % ning erakliendi krediidikaardiga tehtavate tehingute puhul kuni 0,30 % tehingu väärtusest ning nähakse ette, et need piirmäärad hakkavad riigisestele ja piiriülestele⁽³⁾ tehingutele kehtima pärast erinevaid üleminekuperioode⁽⁴⁾. Ettepandud määruse esimese osa nõudeid ei kohaldata ärikliendi kaartidega ning kolme osapoolega maksekaardisüsteemide väljaantud kaartidega tehtavate tehingute ning pangaautomaatidest sularaha väljavõtmise suhtes.
2. Ettepandud määruse teises osas kehtestatakse äritegevuse eeskirjad ja muud tehnilised nõuded, mis kehtivad igat liiki kaardipõhiste maksetehingute suhtes. Kõige tähelepanuväärsem on maksekaardisüsteemi ja töötlevate üksuste eraldamine⁽⁵⁾, muudatused kõigi maksekaartide tunnustamise reegli

⁽¹⁾ COM(2013) 550 final/2.

⁽²⁾ Vt ettepandud määruse II ja III peatükk. Vahendustasud on pankadevahelised tasud, mida tavaliselt kohaldatakse teatavasse maksekaardisüsteemi kuuluvate maksekaarte vastu võtvate makseteenuse pakkujate ja maksekaarte välja andnud makseteenuse pakkujate vahel. Need on peamine osa tasust, mida vastuvõttev makseteenuse pakkuja nõuab kaubandusettevõtjalt iga kaarditehingu eest.

⁽³⁾ Piiriüleste tehinguga on tegemist juhul, kui tarbija kasutab oma maksekaarti teises liikmesriigis või kui jaemüüja kasutab teises liikmesriigis asuvat vastuvõtva makseteenuse pakkujat.

⁽⁴⁾ Piiriüleste tehingute piirmäärad jõustuvad kaks kuud pärast määruse jõustumist. Kaks aastat pärast määruse jõustumist hakatakse piirmäärasid kohaldama ka riigisestele tehingutele.

⁽⁵⁾ Maksekaardisüsteemid ja töötlevad üksused peavad olema üksteisest sõltumatud õigusliku vormi, organisatsioonilise struktuuri kui ka otsuste tegemise seisukohast.

kohaldamises⁽¹⁾ ning kaubamärkide ühiskasutust⁽²⁾ takistavate või välistavate eeskirjade keeld. Kehtestatakse ka uus reegel, mille kohaselt maksekaardisüsteemide poolt väljaandmiseks või vastuvõtmiseks antud litsentsid peavad hõlmama kogu liidu territooriumi, ning reeglid, mis suurendavad kaubandusettevõtjatel nõutavate tasude läbipaistvust („eraldamine”) ja keelustavad suunamist keelavad meetmed litsentsilepingutes⁽³⁾. Samuti kehtestatakse uued reeglid tasude struktuuri läbipaistvuse suurendamiseks – näiteks keelustatakse mis tahes eeskirjad, millega takistatakse kaubandusettevõtjatel avalikustamast oma klientidele tasu, mida nad maksavad makseteenuse vastuvõtjatele, ning kehtestatakse nõue, mille kohaselt vastuvõttev makseteenuse pakkuja peab esitama kaubandusettevõtjatele tasude kohta vähemalt kord kuus aruande, milles on välja toodud tasud, mida kaubandusettevõtja on asjaomase kuu jooksul maksnud seoses igat liiki kaartide ja iga konkreetse kaubamärgiga, millele vastuvõtja osutab vastuvõtuteenust.

3. EKP toetab asjaolu, et ettepanud määruses sätestatakse ühised kogu liitu hõlmavad vahendustasude eeskirjad ning samuti ühtsed äritegevuse eeskirjad ja tehnilised nõuded kaardipõhiste maksetehingutele. Ettepanekud on üldiselt kooskõlas praeguste eurosüsteemi seisukohtadega. Maksekaardid on jaostudel kõige laialdasemalt kasutatavad elektroonilised makseviisid ning esindavad seega suurt osa liidus tehtavatest maksetehingutest. Sellele vaatamata on vahendustasud seni suures osas reguleerimata ning on seetõttu liikmesriikides väga erinevad. Ühiste eeskirjade kasutusele võtmine peaks aitama kaasa makseteenuste siseturu lõplikule viimistlemisele ning toetama ühtse euromaksete piirkonna (SEPA) loomist. Kuna uued eeskirjad on tihedalt seotud konkurentsiga, peaksid need vähendama turu killustatust ning looma võrdsed võimalused olemasolevatele turuosalistele konkureerimiseks ja uutele tulijatele makseteenuste turule sisenemiseks, suurendades seega tõhusust ja elektrooniliste makseinstrumentide kasutamist üldiselt.

Konkreetsed märkused

1. Määratletud mõisted

Ettepanud määruse mõistete määratlused⁽⁴⁾ on viidud teataval määral, kuid mitte täielikult, vastavusse mõistetega, mida kasutatakse ettepanekus teise makseteenuste direktiivi kohta⁽⁵⁾ (edaspidi „teise makseteenuste direktiivi ettepanek”) ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 260/2012.⁽⁶⁾ Omavahel tugevalt seotud liidu õigusaktides oleks otstarbekas kasutada samu mõistete määratlusi, et vältida tõlgendusvigu ja aidata kodanikel õigusraamistikust paremini aru saada. Seetõttu leiab EKP, et selliste põhimõistete määratlused nagu „maksekäsure”, „makseteenuse pakkuja” ja „maksetehing” tuleb viia veelgi paremini kooskõlla teise makseteenuste direktiivi ettepanekus kasutatud määratlustega. Lisaks on mõisted „kaardipõhine maksetehing” ja „maksekaarditehing” väga sarnased. Seetõttu soovib EKP liita need üheks mõisteks. Käesoleva arvamuse lisas esitatakse veel mitu tehnilist märkust mõistete kohta.

2. Muud sätted

- 2.1 EKP toetab asjaolu, et vahendustasudega seonduvat on täpsustatud. Piiriüleste vahendustasude piirmäärade kehtestamine enne riigisiseste vahendustasude piirmäärasid võib väikesed riigisiseseid kaartide vastuvõtjad seada ebasoodsamasse olukorda, kuna nad ei suudaks võistelda välismaiste vastuvõtjatega, kes saavad kasu madalamatest piiriüleste vahendustasudest. Seetõttu soovib EKP kehtestada need piirmäärad samaaegselt.

⁽¹⁾ See reegel on seotud kaardisüsteemide või makseteenuse pakkujatega, mis nõuavad kaubandusettevõtjalt kõikide teatava kaubamärgiga kaartide vastuvõtmist, millest tulenevalt kaubandusettevõtjad ei saa piirduda ainult ühe teatava kaardi vastuvõtmisega. Ettepanud määruse artikkel 10 lubaks kaubandusettevõtjatel võtta vastu ainult konkreetse kaubamärgi ühte liiki kaarte, keelates makseteenuse pakkujal ja maksesüsteemil nõuda rohkemate või kõigi sama kaubamärgi kaartide vastuvõtmist. Lisaks kehtestatakse ettepanud määrusega nõue, mis keelab kaubandusettevõtjatel diskrimineerida kaarte, mille suhtes kohaldatakse sama reguleeritud vahendustasu, st kui kaubandusettevõtjad võtavad vastu ühe kaubamärgiga deebetkaarti, siis peavad nad vastu võtma ka kõikide teiste kaubamärkide deebetkaarte.

⁽²⁾ Teisisõnu kaardipõhise makseviisiga seoses kahe või enama kaubamärgi kasutamine.

⁽³⁾ Makseteenuste pakkujad või kaardisüsteemid ei tohiks keelata kaubandusettevõtjatel suunata tarbijaid kasutama eelistatud makseviisi ega keelata teavitamast tarbijaid vahendustasudest ja kaubandusettevõtja teenustasudest.

⁽⁴⁾ Vt ettepanud määruse artikkel 2.

⁽⁵⁾ Ettepanek, mis käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi makseteenuste kohta siseturul ning direktiivide 2002/65/EÜ, 2013/36/EL ja 2009/110/EÜ muutmise ning direktiivi 2007/64/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (COM(2013) 547 final).

⁽⁶⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. märtsi 2012. aasta määrus (EL) nr 260/2012, millega kehtestatakse eurodes tehtavatele krediid- ja otsekorraldustele tehnilised ja ärilised nõuded ning muudetakse määrust (EÜ) nr 924/2009 (ELT L 94, 30.3.2012, lk 22).

- 2.2 EKP toetab ettepanekut, mille kohaselt tuleb juhtudel, kus kaardil kasutatakse kahte või enamat kaubamärki (kaubamärkide ühiskasutus), teha kaubamärgi valik müügikohas.⁽¹⁾ Samas võib maksjatel olla stiimul valida kaardi kaubamärk, mis pakub neile selliseid lisasoodustusi nagu preemiaprogrammid, mille tulemuseks võib olla kallite kaardi kaubamärkide kasutamise suurenemine. Sellega seoses soovib EKP, et kaardi valdaja ja kaubandusettevõtja lepiksid müügikohas ühiselt kokku konkreetse kaubamärgi valikus.
- 2.3 Ehkki EKP toetab selliste eeskirjade keeldu, mis sunnivad kaubandusettevõtjaid vastu võtma teatava kaubamärgi kõiki kaarte, teeb EKP-le muret erand, mille kohaselt peaksid kaubandusettevõtjad olema kohustatud vastu võtma teisi sama kaubamärgi ja/või kategooria makseviise, mille suhtes kohaldatakse sama reguleeritud vahendustasu.⁽²⁾ Otsus selle kohta, kas võtta vastu kaarte, ning samuti selle kohta, milliseid kaubamärke või kaarditooteid teatud süsteemi raames vastu võtta, peaks olema kaubandusettevõtja äriplane otsus.
- 2.4 Lisaks soovib EKP täpsustada, et maksekaardisüsteemid ei tohiks diskrimineerida töötlevaid üksusi, kehtestades äritegevuse eeskirju, mis piiravad kohatult töötlevate üksuste omavahelist koostalitlusvõimet.
- 2.5 Lisaks võivad maksekaardisüsteemid vajada uute nõuetega kohanemiseks lisaäega. Seetõttu võiks kaaluda eraldamisnõude⁽³⁾ suhtes üleminekuperioodi kehtestamist.
- 2.6 Tõhususe huvides soovib EKP, et määruse järgimise tagamine oleks ühe pädeva asutuse ülesandeks. Samas on EKP teadlik, et riigisisestest erisustest tulenevalt võib see praktikas osutuda keeruliseks.

Teksti redaktsiooni ettepanekud, kui EKP on soovitanud ettepanekud määrust muuta, on esitatud lisa koos selgitustega.

Frankfurt Maini ääres, 5. veebruar 2014

EKP president

Mario DRAGHI

⁽¹⁾ Vt ettepanek määruse artikli 8 lõige 5.

⁽²⁾ Vt ettepanek määruse artikli 10 lõige 1 ja põhjendus 29.

⁽³⁾ Vt ettepanek määruse artikkel 7.

LISA

Muudatusettepanekud

Euroopa Komisjoni redaktsiooni ettepanek	EKP muudatusettepanekud (1)
--	-----------------------------

Muudatus 1

Põhjendused 15 kuni 17

<p>„(15) Käesolevas määruses järgitakse järk-järgulist lähenemisviisi. Esimese sammuna tuleb võtta meetmeid, et hõlbustada maksekaarditehingute piiriülest väljaandmist ja vastuvõtmist. Võimaldades kaubandusettevõtjatel valida vastuvõtjat väljaspool asukohaliikmesriiki (piiriülene vastuvõtmine) ja kehtestades piiriüleselt vastuvõetavate tehingute puhul piiriülese vahendustasu maksimumtaseme, peaks see aitama tagada vajaliku õigusliku selguse. Lisaks peaksid litsensid makseviiside väljaandmiseks või vastuvõtmiseks kehtima ilma geograafiliste piiranguteta kogu liidus. Kõnealused meetmed aitaksid kaasa kaardi-, interneti- ja mobiilimaksete siseturu sujuvale toimimisele, millest saavad kasu tarbijad ja jaemüüjad.</p>	<p>„(15) Käesolevas määruses järgitakse järk-järgulist lähenemisviisi. Esimese sammuna tuleb võtta meetmeid, et hõlbustada maksekaarditehingute piiriülest väljaandmist ja vastuvõtmist. Võimaldades kaubandusettevõtjatel valida vastuvõtjat väljaspool asukohaliikmesriiki (piiriülene vastuvõtmine) ja kehtestades piiriüleselt vastuvõetavate tehingute puhul piiriülese vahendustasu maksimumtaseme, peaks see aitama tagada vajaliku õigusliku selguse. ning tagades, et litsensid makseviiside väljaandmiseks või vastuvõtmiseks kehtivad ilma geograafiliste piiranguteta kogu liidus. Kõnealused meetmed aitaksid kaasa kaardi, interneti- ja mobiilimaksete siseturu sujuvale toimimisele, millest saavad kasu tarbijad ja jaemüüjad.</p>
<p>(16) Tulenevalt konkurentsimenetluste raames vastu võetud ühepoolsetest meetmetest ja kohustustest, järgitakse paljude liidus tehtavate piiriüleste kaardimaksetehingute puhul juba vahendustasude piirmäärasid, mida kohaldatakse käesoleva määruse esimeses etapis. Seepärast peaksid kõnealuste tehingutega seotud sätted jõustuma kiiresti, luues jaemüüjatele võimalused odavamate vastuvõtuteenuste otsimiseks piiriüleselt ning tagades riigisisestele pangandusringkondadele või -süsteemidele stiimulid vastuvõtutasude alandamiseks.</p>	<p>(16) Tulenevalt konkurentsimenetluste raames vastu võetud ühepoolsetest meetmetest ja kohustustest, järgitakse paljude liidus tehtavate piiriüleste ning samuti mõnede riigisiseste kaardimaksetehingute puhul juba vahendustasude piirmäärasid, mida kohaldatakse käesoleva määruse kohaselt esimeses etapis. Seepärast peaksid kõnealuste tehingutega seotud sätted jõustuma kiiresti, luues jaemüüjatele võimalused odavamate vastuvõtuteenuste otsimiseks piiriüleselt ning tagades riigisisestele pangandusringkondadele või -süsteemidele stiimulid vastuvõtutasude alandamiseks.</p>
<p>(17) Riigisiseste tehingute puhul tuleb ette näha üleminekuperiod, et anda makseteenuse pakkujatele ja süsteemidele aega uute nõuetega kohanemiseks. Kaks aastat pärast käesoleva määruse jõustumist ning kaardipõhiste maksete siseturu väljaarendamiseks tuleks erakliendi kaarditehingute puhul kohaldatavaid vahendustasude piirmäärasid laiendada, nii et need hõlmaksid kõiki piiriüleseid ja riigisiseseid makseid.”</p>	<p>(17) Riigisiseste tehingute puhul tuleb ette näha üleminekuperiod, et anda makseteenuse pakkujatele ja süsteemidele aega uute nõuetega kohanemiseks. Kaks aastat Kaheaastane üleminekuperiod pärast käesoleva määruse jõustumist on näib olevat piisav ning kaardipõhiste maksete siseturu väljaarendamiseks tuleks erakliendi kaarditehingute puhul kohaldatavaid vahendustasude piirmäärasid laiendada, nii et need hõlmaksid kõiki piiriüleseid ja riigisiseseid makseid.”</p>

Euroopa Komisjoni redaktsiooni ettepanek

EKP muudatusettepanekud ⁽¹⁾*Selgitus*

Ettepanud 22 kuud piiriüleste ja riigiseste vahendustasude kehtestamise vahel seaks väikesed riigisised kaartide vastuvõtjad ebasoodsamasse olukorda, kuna nad ei suudaks võistelda välismaa vastuvõtjatega, kes saavad kasu madalamatest piiriüleste vahendustasudest. Seetõttu tuleks eelistada ühtset kuupäeva vahendustasude piirmäärade kehtestamiseks. Samas ei ole EKP-l eelistusi tähtja osas.

Muudatus 2

Põhjendus 24

„(24) Tarbijad üldiselt ei ole teadlikud tasudest, mida kaubandusettevõtjad maksavad makseviisi kasutamise eest. Samal ajal võivad mitmed soodustused, mida väljaandvad makseteenuse pakkujad annavad (nt reisitšekid, boonused, allahindlused, makse tagasinõudmised, tasuta kindlustus jne), suunata tarbijaid selliste makseviiside kasutamise suunas, millega kaasnevad väljaandvatele makseteenuse pakkujatele suured tasud. Selle vältimiseks tuleks meetmeid, millega kehtestatakse vahendustasule piirangud, kohaldada ainult maksekaartide suhtes, mis on masstoodang ja mille vastuvõtmisest on kaubandusettevõtjatel üldiselt raske keelduda, kuna neid on palju välja antud ja neid kasutatakse laialdaselt (nt tarbija deebet- ja krediitkaardid). Selleks et edendada turu tõhusat toimimist sektori reguleerimata osades ja piirata äritegevuse ülekandumist sektori reguleeritud osast reguleerimata osasse, tuleb võtta mitmeid meetmeid, sealhulgas eraldada süsteem ja infrastruktuur, tagada maksja juhtimine makse saaja poolt ja võimaldada makse saajal valikuliselt aktsepteerida makseviise.”

„(24) Tarbijad üldiselt ei ole teadlikud tasudest, mida kaubandusettevõtjad maksavad makseviisi kasutamise eest. Samal ajal võivad mitmed soodustused, mida väljaandvad makseteenuse pakkujad annavad (nt reisitšekid, boonused, allahindlused, makse tagasinõudmised, tasuta kindlustus jne), suunata tarbijaid selliste makseviiside kasutamise suunas, millega kaasnevad väljaandvatele makseteenuse pakkujatele suured tasud. Selle vältimiseks tuleks meetmeid, millega kehtestatakse vahendustasule piirangud, kohaldada ainult maksekaartide suhtes, mis on masstoodang ja mille vastuvõtmisest on kaubandusettevõtjatel üldiselt raske keelduda, kuna neid on palju välja antud ja neid kasutatakse laialdaselt (nt tarbija deebet- ja krediitkaardid). Selleks et edendada turu tõhusat toimimist sektori reguleerimata osades ja piirata äritegevuse ülekandumist sektori reguleeritud osast reguleerimata osasse, tuleb võtta mitmeid meetmeid, sealhulgas eraldada **asjaomane** süsteem ja infrastruktuur, tagada maksja juhtimine makse saaja poolt ja võimaldada makse saajal valikuliselt aktsepteerida makseviise.”

Selgitus

Muudatust soovitatakse konteksti selgitamise huvides.

Muudatus 3

Põhjendus 29

„(29) [...]”

Selleks et kaitsta tarbijat ning tema suutlikkust kasutada maksekaarte võimalikult sageli, peaksid kaubandusettevõtjad olema kohustatud vastu võtma kõiki maksekaarte, mille suhtes kohaldatakse sama reguleeritud vahendustasu. Selline piirang tagaks ka konkurentsitihedama keskkonna maksekaartide puhul, mille vahendustasu ei ole reguleeritud käesoleva määrusega, kuna kaubandusettevõtjad saaksid tugevama läbirääkimispositsiooni tingimuste üle, mille kohaselt nad selliseid kaarte vastu võtavad.”

„(29) [...]”

Selleks et kaitsta tarbijat ning tema suutlikkust kasutada maksekaarte võimalikult sageli, peaksid kaubandusettevõtjad olema kohustatud vastu võtma kõiki maksekaarte, mille suhtes kohaldatakse sama reguleeritud vahendustasu. Selline piirang tagaks ka konkurentsitihedama keskkonna maksekaartide puhul, mille vahendustasu ei ole reguleeritud käesoleva määrusega, kuna kaubandusettevõtjad saaksid tugevama läbirääkimispositsiooni tingimuste üle, mille kohaselt nad selliseid kaarte vastu võtavad.”

Euroopa Komisjoni redaktsiooni ettepanek

EKP muudatusettepanekud ⁽¹⁾*Selgitus*

Kaubandusettevõtjad peaksid olema ise võimelised tegema ärilisi otsuseid, milliseid kaarte, süsteeme, kaubamärke või tooteid vastu võtta. Põhjendamatult laiaaks tuleb pidada kohustuse kehtestamist võtta vastu kõiki kaarte, mille suhtes kohaldatakse sama reguleeritud vahendustasu.

Muudatus 4

Artikli 2 lõige 1

„(1) „vastuvõtja” – makseteenuse pakkuja, kellel on makse saajaga otse või kaudselt leping makse saaja maksetehingute töötlemiseks;”

„(1) „vastuvõtja” – makseteenuse pakkuja, kellel on makse saajaga leping **maksja makseviisiga algatatud** makse saaja maksetehingute **vastuvõtmiseks ja** töötlemiseks;”

Selgitus

Artiklit tuleb muuta, et hõlmata mõned täiendavad vastuvõtmise tunnused. Muudatusettepanek on kooskõlas eurosüsteemi arvamuses seoses teise makseteenuste direktiivi ettepanekuga ettepanud mõiste „maksetehingute vastuvõtmine” määratlusega.

Muudatus 5

Artikli 2 lõige 2

„(2) „väljaandja” – makseteenuse pakkuja, kellel on maksjaga otse või kaudselt leping maksja maksetehingute algatamiseks, töötlemiseks ja arveldamiseks;”

„(2) „väljaandja” – makseteenuse pakkuja, **kes annab kellel on maksjalega** otse või kaudselt **makseviisi leping** maksja maksetehingute algatamiseks, töötlemiseks ja arveldamiseks;”

Selgitus

Muudetud mõne täiendava väljaandmise tunnuse hõlmamiseks. Muudatusettepanek on kooskõlas eurosüsteemi arvamuses seoses teise makseteenuste direktiivi ettepanekuga ettepanud mõiste „makseviiside väljaandmine” määratlusega.

Euroopa Komisjoni redaktsiooni ettepanek

EKP muudatusettepanekud ⁽¹⁾**Muudatus 6**

Artikli 2 lõige 4

„(4) „deebetkaarditehing” – kaardimaksetehing, sealhulgas ka ettemaksekaardiga tehtav kaardimaksetehing, mis on seotud arveldus- või hoiukontoga, kus tehing debiteeritakse kuni 48 tundi pärast tehingu lubamist või algatamist;”

„(4) „deebetkaarditehing” – **deebetkaardiga algatatud** kaardimaksetehing, sealhulgas ka ettemaksekaardiga tehtav kaardimaksetehing, mis on seotud arveldus- või hoiukontoga, kus tehing debiteeritakse kuni 48 tundi pärast tehingu lubamist või algatamist;”

(4a) „deebetkaart” – kaart, mis võimaldab selle valdajal teha oste ja/või võtta välja sularaha, mille puhul need tehingud debiteeritakse vahetult ja viivitamatult kaardivaldaja arvelduskontolt, olenemata sellest, kas see asub kaardi väljaandja juures.”

Selgitus

Ei saa eeldada, et deebetkaart debiteeritakse 48 tunni jooksul. Deebet- ja krediitkaardi eristus peab seetõttu põhinema konto viivitamatul debiteerimisel (deebetkaart) ja kokkulepitud kuupäeval debiteerimisel (krediitkaart). Lisaks peaks deebetkaardi määratlus erinema krediitkaardi määratlusest (vt all) makse saaja kasu osas, et vastavate vahendustasude piirmäärade ettepanekud erinevus oleks selgelt põhjendatud.

Muudatus 7

Artikli 2 lõige 5

„(5) „krediitkaarditehing” – kaardimaksetehing, mille puhul tehing arveldatakse rohkem kui 48 tundi pärast tehingu lubamist või algatamist;”

„(5) „krediitkaarditehing” – **krediitkaardiga algatatud** kaardimaksetehing, mille puhul tehing arveldatakse rohkem kui 48 tundi pärast tehingu lubamist või algatamist;”

(5a) „krediitkaart” – kaart, mille abil kaardivaldaja saab teha oste ja/või võtta välja sularaha ette kokku lepitud krediidilimiidi piires. Antud krediidid võib arveldada määratud perioodi lõpus tervikuna või osaliselt, võttes arvesse võetud krediidid jääki, millelt tavaliselt arvestatakse intressi. Süsteemi eeskirjad ja tehingu töötlemine ning kaubandusettevõtja kaardi vastuvõtmise kord võivad olla laiemad, võrreldes deebetkaarditehingutega.”

Selgitus

Vt muudatuse 6 selgitust.

Euroopa Komisjoni redaktsiooni ettepanek

EKP muudatusettepanekud ⁽¹⁾**Muudatus 8**

Artikli 2 lõige 7

„(7) „kaardipõhine maksetehing” – teenus, mida kasutatakse maksetehingu tegemiseks mis tahes kaardi, telekommunikatsiooni-, digitaal- või IT-seadme või tarkvara abil, kui selle tulemuseks on maksekaarditehing. Kaardipõhised maksetehingud ei hõlma tehinguid, mis põhinevad muud liiki makseteenustel;”

„(7) „kaardipõhine maksetehing” – teenus, mida kasutatakse **kaardipõhise makseviisi abil algatatud** maksetehingu tegemiseks mis tahes kaardi, telekommunikatsiooni-, digitaal- või IT-seadme või tarkvara abil, kui selle tulemuseks on maksekaarditehing **vastavalt kaardisüsteemi eeskirjadele, praktikale, standarditele ja/või rakendussuunistele, mille tulemuseks ei ole krediidikorraldus ega otsekorraldus vastavalt määruse (EL) nr 260/2012 artikli 2 määratlusele.**”

Selgitus

Komisjoni ettepanud „kaardipõhise maksetehingu” määratlus on veidi laiem kui „maksekaarditehingu” määratlus ja hõlmab ka füüsilise kaardita tehtud tehinguid. Arvestades kaartide valdkonna tormilist arengut ning kaarditaristut kasutavate erinevate makselahenduste arengut, soovib EKP liita need kaks mõistet üheks.

Muudatus 9

Artikli 2 lõige 8

„(8) „piiriülene maksetehing” – kaardimaksetehing või kaardipõhine maksetehing, mille on algatanud maksja või makse saaja ning mille puhul maksja makseteenuse pakkuja ja makse saaja makseteenuse pakkuja asuvad eri liikmesriikides või mille puhul maksekaardi on välja andnud väljaandev makseteenuse pakkuja, kes asub teises liikmesriigis kui müügikoha liikmesriik;”

„(8) „piiriülene **kaardimaksetehing**” – kaardimaksetehing või kaardipõhine maksetehing, mille on algatanud maksja või makse saaja ning mille puhul maksja makseteenuse pakkuja ja makse saaja makseteenuse pakkuja **selle tehingu väljaandja või vastuvõtja** asuvad eri liikmesriikides või mille puhul maksekaardi **vastuvõtja** on välja andnud väljaandev makseteenuse pakkuja, kes asub teises liikmesriigis kui müügikoha liikmesriik;”

Selgitus

Soovitame antud mõiste määratlust eeltoodud viisil lihtsustada.

Euroopa Komisjoni redaktsiooni ettepanek

EKP muudatusettepanekud ⁽¹⁾**Muudatus 10**

Artikli 2 lõige 9

„(9) „vahendustasu” – iga tehingu eest otse või kaudselt (st kolmanda isiku kaudu) makstud tasu maksekaardi tehingus või maksekaardipõhises tehingus osaleva maksja makseteenuse pakkuja ja makse saaja makseteenuse pakkuja vahel;”

„(9) „vahendustasu” – ~~iga~~ **kaardipõhise maksetehingu** eest otse või kaudselt (st kolmanda isiku kaudu) makstud tasu ~~maksekaardi tehingus või maksekaardipõhises tehingus osaleva maksja makseteenuse pakkuja ja makse saaja makseteenuse pakkuja vahelselle~~ **tehingu väljaandja ja vastuvõtja vahel;**”

Selgitus

Soovitame antud mõiste määratlust lihtsustada, viidates väljaandja ja vastuvõtja mõistetele.

Muudatus 11

Artikli 2 lõige 10

„(10) „kaubandusettevõtja teenustasu” – tasu, mida makse saaja maksab vastuvõtjale iga tehingu eest ja mis koosneb vahendustasust, maksesüsteemi- ja töötlemistasust ning vastuvõtja marginaalist;”

„(10) „kaubandusettevõtja teenustasu” – tasu, mida makse saaja maksab vastuvõtjale **iga vastuvõtja pakutava kaardipõhise maksetehingu teenuste** eest ja mis koosneb ~~vahendustasust, maksesüsteemi- ja töötlemistasust ning vastuvõtja marginaalist;~~”

Selgitus

Soovitame mitte piirata kaubandusettevõtja teenustasu määratlust suletud loeteluga.

Muudatus 12

Artikli 2 lõige 13

„(13) „maksekaardisüsteem” – kogu liidus ja liikmesriikide siseselt maksetehingute tegemiseks kasutatavad ühtsed eeskirjad, tavad, standardid ja/või rakendussuunised, mis on eraldatud mis tahes infrastruktuurist või maksesüsteemist, mis toetab selle toimimist;”

„(13) „maksekaardisüsteem” – ~~kogu liidus ja liikmesriikide siseselt~~ **kaardipõhise maksevahendiga algatud** maksetehingute tegemiseks kasutatavad ~~ühtsed~~ eeskirjad, tavad, standardid ja/või rakendussuunised, ~~mis on eraldatud mis tahes infrastruktuurist või maksesüsteemist, mis toetab selle toimimist;~~”

Selgitus

Muudetud, et lisada algatamise element; viited liidule ja liikmesriikidele tuleks kustutada, kuna need ei ole vajalikud.

Euroopa Komisjoni redaktsiooni ettepanek

EKP muudatusettepanekud ⁽¹⁾**Muudatus 13**

Artikli 2 lõige 14

„(14) „nelja osapoolega maksekaardisüsteem” – maksekaardisüsteem, mille puhul tehakse maksed kaardi valdaja maksekontolt makse saaja maksekontole süsteemi, maksekaardi välja andnud makseteenuse pakkuja (kaardi valdaja poolel) ja vastuvõtva makseteenuse pakkuja (makse saaja poolel) vahendusel, samuti samal struktuuril põhinevad kaardipõhised tehingud;”

„(14) „nelja osapoolega maksekaardisüsteem” – maksekaardisüsteem, mille puhul **väljaandmisteenusust ja vastuvõtuteenust pakuvad muud üksused peale kaardisüsteemi haldaja** tehakse maksed kaardi valdaja maksekontolt makse saaja maksekontole süsteemi, maksekaardi välja andnud makseteenuse pakkuja (kaardi valdaja poolel) ja vastuvõtva makseteenuse pakkuja (makse saaja poolel) vahendusel, samuti samal struktuuril põhinevad kaardipõhised tehingud;”

Selgitus

Soovitame mitte eristada kolme ja nelja osapoolega kaardisüsteeme väljaandmisteenusust ja vastuvõtuteenusust osutamise alusel.

Muudatus 14

Artikli 2 lõige 15

„(15) „kolme osapoolega maksekaardisüsteem” – maksekaardisüsteem, mille puhul tehakse maksed kaardi valdaja nimel süsteemis hoitavalt maksekontolt makse saaja nimel süsteemis hoitavale maksekontole, samuti samal struktuuril põhinevad kaardipõhised tehingud. Kui kolme osapoolega maksekaardisüsteem annab teistele makseteenuse pakkujatele loa maksekaartide väljaandmiseks ja/või vastuvõtmiseks, käsitatakse seda süsteemi nelja osapoolega maksekaardisüsteemina;”

„(15) „kolme osapoolega maksekaardisüsteem” – maksekaardisüsteem, mille puhul **nii süsteemi kaubamärgiga hõlmatud maksetehingute väljaandmise kui ka vastuvõtmise teostab kaardisüsteemi haldaja** tehakse maksed kaardi valdaja nimel süsteemis hoitavalt maksekontolt makse saaja nimel süsteemis hoitavale maksekontole, samuti samal struktuuril põhinevad kaardipõhised tehingud. Kui kolme osapoolega maksekaardisüsteem annab teistele makseteenuse pakkujatele loa oma **kaardipõhiste makseviiside** maksekaartide väljaandmiseks ja/või **oma kaardipõhiste maksetehingute** vastuvõtmiseks, käsitatakse seda süsteemi nelja osapoolega maksekaardisüsteemina;”

Selgitus

Vt muudatuse 13 selgitus.

Euroopa Komisjoni redaktsiooni ettepanek

EKP muudatusettepanekud (1)

Muudatus 15

Artikli 2 lõige 16

„(16) „makseviis” – makseteenuse kasutaja ja makseteenuse pakkuja vahel kokku lepitud isikustatud seade (seadmed) ja/või toimingute kogum, mida makseteenuse kasutaja kasutab või mida tema nimel kasutatakse maksekäsundi algatamiseks.”

„(16) „makseviis” – makseteenuse kasutaja ja makseteenuse pakkuja vahel kokku lepitud isikustatud seade (seadmed) ja/või toimingute kogum, mida makseteenuse kasutaja kasutab või mida tema nimel kasutatakse maksekäsundi algatamiseks.”

Selgitus

Määratlus tuleks viia vastavusse teise makseteenuste direktiivi ettepanekuga.

Muudatus 16

Artikli 2 lõige 17

„(17) „kaardipõhine makseviis” – mis tahes makseviis, sealhulgas kaart, mobiiltelefon, arvuti või mis tahes muu tehniline seade, mida maksja kasutab sellise maksekäsundi algatamiseks, mis ei ole krediidikorraldus või otsekorraldus nagu on määratletud määruse (EL) nr 260/2012 artiklis 2;”

„(17) „kaardipõhine makseviis” – ~~mis tahes makseviis, sealhulgas kaart või muu samade omadustega makseviis, mobiiltelefon, arvuti või mis tahes muu tehniline seade,~~ mida **makse saaja kasutab makse saamiseks ja** maksja kasutab sellise maksekäsundi algatamiseks, **mis mille tulemuseks** ei ole krediidikorraldus või otsekorraldus nagu on määratletud määruse (EL) nr 260/2012 artiklis 2;”

Selgitus

Määratlus tuleks viia vastavusse muudatuses 8 esitatud muudatusettepanekuga „kaardipõhise maksetehingu” kohta.

Muudatus 17

Artikli 2 lõige 18

„(18) „makserakendus” – arvutitarkvara või samaväärne rakendus, mis on laaditud seadmesse ning mis võimaldab algatada kaardipõhiseid maksetehinguid ja võimaldab maksjal anda maksekäsundeid;”

„(18) „**kaardipõhine** makserakendus” – arvutitarkvara või samaväärne rakendus, mis on laaditud seadmesse **või mida kasutatakse kaugjuurdepääsu teel** ning mis võimaldab **maksjal** algatada kaardipõhiseid maksetehinguid ja võimaldab maksjal anda maksekäsundeid;”

Euroopa Komisjoni redaktsiooni ettepanek

EKP muudatusettepanekud ⁽¹⁾*Selgitus*

Soovitame lisada antud mõiste määratlusele kaugjuurdepääsu aspekti.

Muudatus 18

Artikli 2 lõige 19

„(19) „maksekäsund” – makseteenuse pakkujale maksja antud juhis maksetehingu tegemiseks;”

„(19) „maksekäsund” – makseteenuse pakkujale maksja **või makse saaja** antud juhis maksetehingu tegemiseks;”

Selgitus

Kaardimaksete maksekäsundi võib algatada ka makse saaja. Lisaks on selline muudatus kooskõlas teise makseteenuste direktiivi ettepanekuga.

Muudatus 19

Artikli 2 lõige 20

„(20) „maksekaarditehing” – maksekaardiga või maksekaarditehingu infrastruktuuri kaudu tehtav maksetehing, mis põhineb maksekaardi tehingu äritegevuse eeskirjadel;”

„(20) „maksekaarditehing” – maksekaardiga või maksekaarditehingu infrastruktuuri kaudu tehtav maksetehing, mis põhineb maksekaardi tehingu äritegevuse eeskirjadel;”

Selgitus

See mõiste on väga sarnane mõistega „kaardipõhine maksetehing”. Need kaks mõistet oleks otstarbekas liita üheks.

Muudatus 20

Artikli 2 lõige 21

„(21) „makseteenuse pakkuja” – füüsilised või juriidilised isikud, kellele on antud luba osutada makseteenuseid, mis on loetletud direktiivi 2007/64/EÜ lisas. Makseteenuse pakkuja võib olla väljaandja või vastuvõtja või mõlemad;”

„(21) „makseteenuse pakkuja” – füüsilised või juriidilised isikud, kellele on antud luba osutada makseteenuseid, mis on loetletud direktiivi 2007/64/EÜ lisas. Makseteenuse pakkuja võib olla väljaandja või vastuvõtja või mõlemad; teise makseteenuste direktiivi ettepaneku ⁽²⁾ COM(2013) 547/3 artikli 1 lõikes 1 osutatud üksus ning juriidiline või füüsiline isik, kelle suhtes rakendatakse teise makseteenuste direktiivi ettepaneku artiklis 27 sätestatud erandit;”

Euroopa Komisjoni redaktsiooni ettepanek

EKP muudatusettepanekud (1)

*Selgitus**Viidud vastavusse teise makseteenuste direktiivi ettepanekuga.***Muudatus 21**

Artikli 2 lõige 23

„(23) „maksetehing” – maksja või tema nimel või makse saaja algatatud rahaülekandetoiming, mis ei olene makse aluseks olevatest mis tahes kohustustest maksja ja makse saaja vahel;”

„(23) „maksetehing” – maksja või tema nimel või makse saaja algatatud raha **sissemakse, ülekandmine või välja-nõudmine** ülekandetoiming, mis ei olene makse aluseks olevatest mis tahes kohustustest maksja ja makse saaja vahel;”

*Selgitus**Viidud vastavusse teise makseteenuste direktiivi ettepanekuga.***Muudatus 22**

Artikli 2 lõige 24

„(24) „töötlemine” – maksetehingute töötlemise teenuste osutamine, mille puhul tehakse toiminguid, mida on vaja vastuvõtja ja väljaandja vahelise maksejuhise käsitlemiseks;”

„(24) „töötlemine” – ~~maksetehingute töötlemise teenuste osutamine, mille puhul tehakse toiminguid, mida on vaja vastuvõtja ja väljaandja vahelise maksejuhise käsitlemiseks~~ **väljaandja või vastuvõtja jaoks algatatud automatne andmetöötlus kaardipõhise maksetehingu kontekstis;**”

*Selgitus**Muudetud, et täpsustada, mida hõlmavad makseteenuse pakkuja pakutavad maksetehingute töötlemise teenused.***Muudatus 23**

Artikli 2 lõige 25

„(25) „töötlev üksus” – mis tahes füüsiline või juriidiline isik, kes osutab maksetehingute töötlemise teenuseid.”

„(25) „töötlev üksus” – mis tahes **tehnilise teenuse pakkuja** füüsiline või juriidiline isik, kes osutab maksetehingute töötlemise teenuseid.”

Euroopa Komisjoni redaktsiooni ettepanek

EKP muudatusettepanekud (1)

Selgitus

Muudetud, et rõhutada osutatavate makseteenuste tehnilist laadi, st arvutitööstlust.

Muudatus 24

Artiklid 3 ja 4

<p style="text-align: center;"><i>„Artikkel 3</i> <i>Vahendustasu erakliendi piiriüleste deebet- või krediitkaarditehingute puhul</i></p> <p>1. Kahe kuu möödumisel käesoleva määruse jõustumisest ei paku ega nõua makseteenuse pakkujad piiriüleste deebetkaarditehingute puhul vahendustasu tehingu kohta või muud kokkulepitavat tasu, millel on sarnane eesmärk või mõju, üle 0,2 % tehingu väärtusest.</p> <p>2. Kahe kuu möödumisel käesoleva määruse jõustumisest ei paku ega nõua makseteenuse pakkujad piiriüleste deebetkaarditehingute puhul vahendustasu tehingu kohta või muud kokkulepitavat tasu, millel on sarnane eesmärk või mõju, üle 0,3 % tehingu väärtusest.</p>	<p style="text-align: center;"><i>„Artikkel 3</i> <i>Vahendustasu erakliendi piiriüleste deebet- või krediitkaarditehingute puhul</i></p> <p>1. Kahe kuu möödumisel käesoleva määruse jõustumisest ei paku ega nõua makseteenuse pakkujad piiriüleste deebetkaarditehingute puhul vahendustasu tehingu kohta või muud kokkulepitavat tasu, millel on sarnane eesmärk või mõju, üle 0,2 % tehingu väärtusest.</p> <p>2. Kahe kuu möödumisel käesoleva määruse jõustumisest ei paku ega nõua makseteenuse pakkujad piiriüleste deebetkaarditehingute puhul vahendustasu tehingu kohta või muud kokkulepitavat tasu, millel on sarnane eesmärk või mõju, üle 0,3 % tehingu väärtusest.</p>
<p style="text-align: center;"><i>Artikkel 4</i> <i>Vahendustasu erakliendi kõigi deebet- või krediitkaarditehingute puhul</i></p> <p>1. Kahe aasta möödumisel käesoleva määruse jõustumisest ei paku ega nõua makseteenuse pakkujad mis tahes deebetkaardipõhiste tehingute puhul vahendustasu tehingu kohta või muud kokkulepitavat tasu, millel on sarnane eesmärk või mõju, üle 0,2 % tehingu väärtusest.</p> <p>2. Kahe aasta möödumisel käesoleva määruse jõustumisest ei paku ega nõua makseteenuse pakkujad mis tahes krediitkaardipõhiste tehingute puhul vahendustasu tehingu kohta või muud kokkulepitavat tasu, millel on sarnane eesmärk või mõju, üle 0,3 % tehingu väärtusest.”</p>	<p style="text-align: center;"><i>Artikkel 4</i> <i>Vahendustasu erakliendi kõigi deebet- või krediitkaarditehingute puhul</i></p> <p>1. Kahe aasta möödumisel käesoleva määruse jõustumisest ei paku ega nõua makseteenuse pakkujad mis tahes deebetkaardipõhiste tehingute puhul vahendustasu tehingu kohta või muud kokkulepitavat tasu, millel on sarnane eesmärk või mõju, üle 0,2 % tehingu väärtusest.</p> <p>2. Kahe aasta möödumisel käesoleva määruse jõustumisest ei paku ega nõua makseteenuse pakkujad mis tahes krediitkaardipõhiste tehingute puhul vahendustasu tehingu kohta või muud kokkulepitavat tasu, millel on sarnane eesmärk või mõju, üle 0,3 % tehingu väärtusest.”</p>

Euroopa Komisjoni redaktsiooni ettepanek

EKP muudatusettepanekud ⁽¹⁾

Selgitus

Vt muudatuse 1 selgitust.

Muudatus 25

Artikli 7 lõige 3

ning artikli 7 uued lõiked 5 ja 6 ⁽³⁾

„3. Maksekaardisüsteemide kohaldatavates töötlemiseeskirjades on keelatud mis tahes territoriaalne diskrimineerimine.

[...]

„3. Maksekaardisüsteemide kohaldatavates töötlemiseeskirjades on keelatud **töötleva üksuse valikut puudutav** mis tahes territoriaalne diskrimineerimine.

[...]

5. Maksekaardisüsteemidel peab olema õiglane ja läbi-paistev menetlus tagamaks, et teisi töötlevaid üksusi ei diskrimineerita ega piirata tehnilist koostalitlus-võimet sõltumatute töötlevate üksustega.

6. Käesolevat artiklit hakatakse kohaldama kahe aasta möödumisel käesoleva määruse jõustumisest.”

Selgitus

Soovitame selguse huvides lõike 3 sõnastust muuta, sest praegu võib lõikest välja lugeda justkui ei võimaldaks see töötlemise eri etappidel (sh autoriseerimisel) riigipõhist riskijuhtimist.

Soovitame uue lõike 5 lisamist, et vältida töötlevate üksuste võimalikku diskrimineerimist maksekaardisüsteemide poolt selliste eeskirjade kehtestamisega, mis põhjendamatult piiravad töötlevate üksuste koostalitlusvõimet.

Lisaks soovitame uue lõike 6 lisamist. Maksesektor võib süsteemi ja töötlemistaristu eraldamiseks vajada lisa-aega. Seetõttu soovitame hakata käesolevat artiklit kohaldama pärast kahe aasta möödumist määruse jõustumisest.

Muudatus 26

Artikli 8 lõiked 3 ja 5

„3. Maksekaardisüsteemid ei kehtesta kaarte välja andvatele ja vastu võtvatele makseteenuse pakkujatele aruandlusnõudeid, kohustust maksta tasu või muid kohustusi, millel on sama eesmärk või mõju, tehingute puhul, mis tehakse mis tahes seadmega, millel nende kaubamark on esindatud, seoses tehingutega, mille puhul süsteemi ei kasutata.

[...]

„3. Maksekaardisüsteemid ei kehtesta kaarte välja andvatele ja vastu võtvatele makseteenuse pakkujatele aruandlusnõudeid, kohustust maksta tasu või muid kohustusi, millel on sama eesmärk või mõju, tehingute puhul, mis tehakse mis tahes seadmega, millel nende kaubamark on esindatud, seoses tehingutega, mille puhul süsteemi ei kasutata, **välja arvatud aruandlusnõuded, mille on kehtestanud seadusandjad, järelevalveasutused või keskpangad.**

[...]

Euroopa Komisjoni redaktsiooni ettepanek	EKP muudatusettepanekud ⁽¹⁾
5. Kui makseseade võimaldab valida erineva kaubamärgiga makseviiside vahel, määrab vastuvõetavas maksetehingus kohaldatava kaubamärgi maksja müügikohas.”	5. Kui makseseade võimaldab valida erineva kaubamärgiga makseviiside vahel, määrab lepitakse vastuvõetavas maksetehingus kohaldatavas kaubamärgis kokku maksja ja makse saaja müügikohas.”

Selgitus

Järelevalve teostamiseks nõuavad keskpangad kaardisüsteemidelt pettuste statistika aruandlust. Aruandlusnõuete muutmine selliselt, et need hõlmaksid suurt hulka teenusepakkujaid, oleks oluliseks koormaks. Seetõttu pakume lahenduseks kehtestada aruandlusnõuded, mis puudutavad teavet, mida seadusandja, järelevalveasutused või keskpangad tegelikult tahavad.

Konkreetselt kaubamärgi valikus peaksid ühiselt kokku leppima kaardi valdaja (st maksja) ja kaubandusettevõtja (makse saaja). Kui valiku tegemine oleks ainuüksi maksja pädevuses, kaasneks sellega risk, et maksja valib kalli kaubamärgi, mis annab küll lisasoodustusi maksjale, kuid toob kaasa suuremad kulud kaubandusettevõtjale ning tõstab lõppkokkuvõttes hindu kõikidele kaubandusettevõtja klientidele.

Muudatus 27

Artikli 10 lõige 1

„1. Maksesüsteemid ja makseteenuse pakkujad ei kohalda mis tahes eeskirju, mis võivad kohustada makse saajaid, kes võtavad vastu maksekaarte ja muid makseviise, mille on välja andnud üks väljaandev makseteenuse pakkuja maksesüsteemi raames, võtma vastu ka muid sama kaubamärgiga ja/või sama liiki makseviise, mille on välja andnud teine väljaandev makseteenuse pakkuja sama maksesüsteemi raames, välja arvatud juhul, kui nende suhtes kohaldatakse sama reguleeritud vahendustasu.”	„1. Maksesüsteemid ja makseteenuse pakkujad ei kohalda mis tahes eeskirju, mis võivad kohustada makse saajaid, kes võtavad vastu maksekaarte ja muid makseviise, mille mis on välja andnud antud üks väljaandev makseteenuse pakkuja maksekaardisüsteemi antud üks väljaandev makseteenuse pakkuja maksekaardisüsteemi raames, võtma vastu ka muid kaubamärke , sama kaubamärgiga ja/või sama liiki makseviise või tooteid , mille on välja andnud teine väljaandev makseteenuse pakkuja sama maksesüsteemi raames, välja arvatud juhul, kui nende suhtes kohaldatakse sama reguleeritud vahendustasu.”
---	---

Selgitus

Otsus selle kohta, kas võtta vastu kaarte, ning samuti selle kohta, milliseid süsteeme, kaubamärke või tooteid teatud süsteemi raames vastu võtta, peaks olema kaubandusettevõtja äriplane otsus. Süsteemide ja teenusepakkujate võimalus kohaldada eeskirju, mille kohaselt maksete saajad on kohustatud vastu võtma kaarte, mille suhtes kohaldatakse sama reguleeritud vahendustasu, on tarbetult laiaulatuslik. Täiendavate muudatuste eesmärgiks on lihtsustada lõikes sätestatud nõudeid. Vastavalt põhjendusele 29 on lõike eesmärgiks kõrvaldada „kõigi maksekaartide tunnustamise” reeglist „kõigi toodete tunnustamise” element. Väljaandjate suhtes kehtivad tingimused ei ole antud eesmärgi saavutamiseks vajalikud.

Euroopa Komisjoni redaktsiooni ettepanek

EKP muudatusettepanekud ⁽¹⁾

Muudatus 28

Artikli 10 uus lõige 5

Tekst puudub

„5. Kaubandusettevõtjad võivad otsustada mitte võtta vastu kõiki kaarte või muid makseviise, kui nende turvatase on madal ning kui vastuvõtja ei taga autori-seeritud tehingute täielikku maksmist.”

Selgitus

Kaubandusettevõtjatel peaks olema lubatud mitte vastu võtta nõrgemate turvaelementidega kaarte, nt ilma mikrokiibita kaarte, kuna selliste kaartidega tehtud makseid ei garanteerita, mistõttu kaasneb nendega suurem finantsrisk.

⁽¹⁾ Rõhutatud kiri osutab EKP ettepanekule lisada uus tekst. Läbi kriipsutatud kiri osutab EKP väljättemisettepanekule.

⁽²⁾ COM(2013) 547/3.

⁽³⁾ Käesoleva arvamuse viited kajastavad nummerdust arvamuses COM(2013) final 550/2.